

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 4T/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119010027
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4119010027.4

Uznesenie

Okresný súd Nitra samosudkyňou Mgr. Monikou Farkašovou v trestnej veci proti obžalovanému W.. X. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.10.2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku sa trestná vec obžalovaného W.. X. B., nar. XX.XX.XXXX v Leviciach, trvale bytom Y. XX,

pre skutok v obžalobe Okresnej prokuratúry Nitra z 10.01.2019 č.2Pv/853/16/4403, právne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že :

dňa 23.11.2016 v čase približne o 15.00 hodine vo O., I. M. N., na U. X.W. XXXX/XX, po predchádzajúcej hádke rukou udrel do ľavej strany tváre W. Š., následne s ním pokračoval vo verbálnom konflikte, počas ktorého pred ním W. Š. zo strachu ustupoval, pričom boli od seba vzdialení približne 1 m, následne sa pravou rukou zahnal na W. Š., načo W. Š. zareagoval tak, že v úmysle vyhnúť sa prichádzajúcemu úderu, hlavou urobil pohyb smerom dozadu, v dôsledku čoho si udrel zadnú časť hlavy o za ním sa nachádzajúcu železnú konštrukciu, slúžiacu na prášenie kobercov, čím W. Š. trvale bytom O., sídlisko Y. XXXX/XX spôsobil zranenie, a to otras mozgu I. stupňa s nutnosťou nemocničnej hospitalizácie v trvaní 3 dní a s dobou liečenia 8 dní,

postupuje

Okresnému úradu v Nitre, odboru všeobecnej vnútornej správy, priestupkovému oddeleniu, ktorý by mal predmetný skutok prejednať ako priestupok podľa zák.č.372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení zmien a doplnení.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby okresného prokurátora prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému W.. X. B. a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vypočutím obžalovaného, svedka poškodeného W. Š., svedkov B. B., X. W., prečítaním výpovedí svedkov V. J., S. Z., W.. F. J., vypočutím znalca W.. V. W., a prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov.

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/1/2019 zo dňa 02.04.2019 bol obžalovaný W.. X. B. podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 10.01.2019 sp.zn. 2Pv853/16/4403 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 26.06.2019 sp.zn. 2To/64/2019 uvedený rozsudok Okresného súdu Nitra zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd z výpovede obžalovaného, poškodeného, svedkov, znalca, z prečítaných výpovedí svedkov ako aj z prečítaných listinných dôkazov v rámci dokazovania pred vyhlásením napadnutého rozsudku, zistil, že:

Obžalovaný W. X. B. v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní poprel, že by spáchal skutok uvedený v obžalobe.

Uviedol, že v poobedňajších hodinách medzi ním a W. Š. vznikol verbálny konflikt ešte počas cesty autobusom. Na sídlisku pri prvom vchode sa na Š. zahnal pravou rukou, pričom dlaň mal zavretú v päšť. Obžalovaný pripustil, že mohol Š. rukou ťuknúť do oblasti líca, ale ako sa zahnal, Š. reagoval na to tak, že sa pred úderom uhol. Potom sa ešte rozprávali, navzájom na seba kričali, Š.F. striedavo cúval aj postál, a on išiel za ním, pričom vzdialenosť medzi nimi bola 1 m až 2 m. Ako Š.F. kráčal dozadu tak sa udrel do očka na trubke vešiaka na prádlo. V. J., S. Z., X. W. F. B. B. počuli ako sa háda s poškodeným. W. Š. narazil hlavou o očko vešiaka iba z toho dôvodu, že pred ním ustupoval a tento vešiak bol vo výške jeho hlavy.

Svedok poškodený W. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď vystúpili vo O. z autobusu obžalovaný ho cestou na sídlisko podozrieval, že mu zobral „trávu“. Keď v čase okolo 15.00 hod. prišli na sídlisko N. tak sa na neho obžalovaný zahnal asi pravou rukou so zatvorenou dlaňou v päšť. Pred úderom sa uhol, a preto jeho ruka ho iba šuchla do pravého líca, nič sa vtedy nestalo. Stáli k sebe tvárou v tvár, cúval pred obžalovaným a obžalovaný išiel proti nemu. Od seba boli vo vzdialenosti minimálne meter. Obžalovaný sa išiel voči nemu zahnať, ale sa mu reflexne uhol a udrel sa o kovovú konštrukciu. Pred obžalovaným ustupoval, aby mu obžalovaný nespôsobil zranenia, lebo obžalovaný mal zlosť.

Pred obžalovaným neušiel, nebo nemal dôvod na útek. Pred týmto konfliktom s obžalovaným mal kamarátsky vzťah, nikdy s ním žiadny konflikt nemal. Nemal vedomosť o tom, že by obžalovaný mal zlú povesť.

Celý čas ako kráčal dozadu tak obžalovaný nerobil žiadne prudké pohyby, ruky mal pri tele, iba tesne pred tým, než narazil hlavou o konštrukciu, tak mykol plecom ale nevidel, že by zdvihol ruku, a on na toto reagoval tak, že sa nahol dozadu a vtedy temenom hlavy narazil do konštrukcie, ktorá bola vo výške jeho hlavy.

Po tomto úraze viackrát zvracal, na hlave nemal tržnú ranu, na pohotovosti mu diagnostikovali menší otras mozgu, v dôsledku čoho bol 3 dni hospitalizovaný, následne v domácom liečení bol 7 alebo 8 dní. V čase úrazu navštevoval strednú odbornú školu. Počas domácej liečby mal naordinovaný kľudový režim, väčšinu dňa prespal, počúval hudbu, pozeral televízor. Občas ho bolela hlava a na bolesť užíval Novalgín. Nebol obmedzený pri vykonávaní hygieny, ani pri stravovaní.

Svedkyňa B. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pre odstup času si pamätá toľko, že do O. prišli autobusom, išli na sídlisko N., obžalovaný sa s poškodeným o niečo hádal, bežným hlasom, poškodený pred obžalovaným ustupoval. Obžalovaný rozhadzoval rukami, ale na poškodeného sa nezahnal a ako poškodený ustupoval tak si udrel hlavu o prašák.

Rozpory medzi výpoveďou z hlavného pojednávania a z prípravného konania odôvodnila tým, že v prípravnom konaní skutočne uviedla, že X. sa pokúsil zahnať rukou na W. a chcel ho udrieť, ale nedočiahol. Toto uvádzala iba preto, že na obžalovaného bola nahnevaná, pretože na tom sídlisku aj na ňu niečo vykrikoval. Pravda je však to, čo uviedla na hlavnom pojednávaní. Aj policajtom pri výsluchu uviedla, že B. sa zaháňal rukami a nie, že sa zahnal. Pri každom výsluchu hovorila, že vôbec nevie ako to presne bolo.

Svedok X. W. uviedol, že medzi obžalovaným a poškodeným vznikol konflikt z toho dôvodu, že poškodený mal obžalovanému niečo zobrať. Z autobusovej stanice vo O. sa presunuli na sídlisko N., tu pri vchode do činžiahu pokračoval verbálny konflikt medzi obžalovaným a poškodeným, striedavo na seba kričali zvýšeným hlasom. Pred činžiakom boli okrem neho prítomní, obžalovaný s poškodeným, B., S. F. V.. Pred vchodom do činžiahu sa obžalovaný zahnal rukou na poškodeného, ale ho neudrel. Poškodený ustupoval pred obžalovaným, pritom ako sa hádali, tak obžalovaný gestikuloval rukami. Ako poškodený cúval tak narazil hlavou do prašáku. Nevidel to, že by sa obžalovaný pred nárazom hlavy poškodeného do prašáku, zahnal na poškodeného rukou.

Svedok po prečítaní časti jeho výpovede z prípravného konania pripustil, že obžalovaný pred nárazom poškodeného mohol urobiť s rukou pohyb, ktorým naznačoval, že sa napriaha dozadu akoby chcel Š. udrieť, ale neudrel ho a ani nedokončil pohyb, ale mohol aj gestikulovať.

K znaleckému posudku bol na hlavnom pojednávaní vypočutý W. V. W. MPH, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia - chirurgia, ktorý potvrdil, že podľa lekárskej správy zo dňa 23.11.2016 poškodený W. Š. utrpel otras mozgu I. st. t.j. otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie vo vlasatej časti zátylia lebky, bez tržnej rany. Znalec aj na základe výpovede poškodeného predpokladá, že toto zranenie vzniklo pasívnym úderom nižšej intenzity záhlavia lebky do tuhého tvrdého kovového predmetu (prašák) pri uhýbacom manévri lebky poškodenému smerom dozadu.

Poškodený bol hospitalizovaný po úraze 3 dni. Po prepustení do domáceho liečenia poškodený neabsolvoval žiadne odborné kontrolné vyšetrenie. Poškodený nebol evidovaný na PN-ke, v dobe incidentu bol študentom strednej školy. Celková doba liečenia trvala 8 dní (od 23.11.2016 do 2.12.2016). Táto doba liečenia je adekvátne k danému typu zranenia. Poškodený pri vyšetrení znalcom dňa 14.9.2017 subjektívne neudával obtiaže po úraze hlavy. Poškodený bol po incidente obmedzený v bežnom spôsobe života hlavne bolesťami hlavy 3- 5 dní a zvracaním po úraze hlavy v trvaní 1 deň. Poškodený nebol obmedzený v prevádzaní pravidelných denných sociálnych prípadne hygienických úkonoch, ani pri príjme potravy pravou rukou. Nebol obmedzený v samostatnej aktívnej činnosti, pohyblivosti. Bol samostatne aktívne mobilný nevyžadoval starostlivosť inou osobou. Išlo o zranenia, ktoré mali povrchový charakter, pri ktorých nedošlo k vážnejším zraneniam (mozgu a kostí lebky). Poškodený ani kontrolné odborné lekárske vyšetrenie (traumatologické, neurologické) po prepustení z nemocnice neabsolvoval, cítil sa dobre. Celkovo nutná dĺžka doba liečenia a obmedzenia v bežnom spôsobe života sú priamo úmerné vyššie uvedeným zraneniam poškodeného. Znalec zranenia u poškodeného hodnotil ako úraz ľahký.

Z prečítaných výpovedí svedkov V. J. F. S. Z. súd zistil, že na sídlisku N. sa obaja prizerali hádke medzi obžalovaným a poškodeným, keď pri prvom číňaku sa obžalovaný rukou zahnal na W. Š., chcel ho udrieť ale ho netrafil. Potom sa obaja ďalej hádali, pričom B. sa k W. približoval a W. pred ním cúval dozadu. Pri cúvaní si W. udrel hlavu o železný prašák, pričom X. sa vtedy na neho vôbec nezahnal.

Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Nitre úlohou súdu I. stupňa je v ďalšom konaní opätovne sa vysporiadať so všetkými výpoveďami svedkov, vyhodnotiť osobu obžalovaného, ktorý sa mal žalovaných prečinov dopustiť ako mladistvý a až po takto doplnenom dokazovaní bude možné rozhodnúť o miere závažnosti konania obžalovaného s poukazom na ustanovenie § 95 odsek 2, § 10 odsek 2 Trestného zákona a posúdiť, či ide o prečiny alebo či nie je možné konanie obžalovaného posúdiť ako priestupok.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní mal súd preukázané, že obžalovaný W. X. B. na sídlisku vo O. pri prvom vchode sa zahnal rukou zovretou v päť na poškodeného W. Š., pričom podľa jeho výpovede stáli oproti sebe a „...ťukol ho nikde do oblasti líca....“ a taktiež uviedol, že keď sa voči nemu „zahnal, tak sa v tom momente uhol dozadu, a preto ho iba ošuchol“.

Toto potvrdil vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní aj poškodený. Následne obžalovaný postupoval proti nemu a mykol plecom, na čo on reagoval tak, že sa uhol dozadu a vtedy si narazil hlavu o konštrukciu „prašáka“. Aj ďalší svedkovia potvrdili, že na sídlisku N. sa obžalovaný s poškodeným najprv hádali, a potom sa obžalovaný najskôr zahnal na poškodeného, chcel ho udrieť ale ho netrafil, čo potvrdil aj sám obžalovaný, ale poškodeného netrafil iba ho ošuchol, pretože sa tento pred ním uhol.

Z uvedených dôkazov teda bolo preukázané, že obžalovaný na poškodeného zaútočil na sídlisku, teda na mieste prístupnom verejnosti, keď viac ako pred tromi osobami súčasne prítomnými napadol iného tak, že sa na neho zahnal, ale len v dôsledku uhnutia poškodeného nezasiahol priamym úderom do tváre, ale ho iba ošuchol. Celé konanie pokračovalo tým, že obžalovaný postupoval proti poškodenému, ktorý pred ním zo strachu, že ho znovu napadne ustupoval, čo potvrdil aj sám obžalovaný keď uviedol, že poškodený pred ním ustupoval asi zo strachu, a keď mykol plecom tak poškodený sa znovu uhol pričom narazil hlavu o železnú tyč konštrukcie „prašáku“. V dôsledku tohto nárazu poškodený utrpel zranenia uvedené v znaleckom posudku W. W.. Je preto nutné konštatovať, že tieto zranenia poškodený utrpel v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného.

Podľa § 10 odsek 1 Trestného zákona prečin je
a/ trestný čin spáchaný z nebanlivosti

b/ úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 2 citovaného ustanovenia nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Táto definícia vychádza z formálneho ponímania trestného činu, kde trestným činom môže byť len čin, ktorého znaky sú uvedené v trestnom zákone v zásade bez ohľadu na materiálnu stránku trestného činu, ktorá v minulosti bola subsumovaná pod pojem spoločenská nebezpečnosť. Posudzovanie materiálnej stránky, teda bývalej spoločenskej nebezpečnosti, v súčasnej terminológii závažnosti sa v platnom Trestnom zákone nachádza pri ustanovení týkajúcom sa definície prečinu všeobecne. Okrem toho je nutné uviesť, že pri trestnej zodpovednosti mladistvých v zmysle § 95 odsek 2 Trestného zákona prečin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, nie je trestným činom, ak ho spáchal mladistvý a ak je jeho závažnosť malá.

Na naplnenie znakov trestného činu musia byť splnené dve zákonné podmienky. Musí ísť o protiprávny čin a jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. Trestný zákon v ustanovení § 10 odsek 2 upravuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestného činu, keď pri protiprávnom čine, ktorý formálne naplňa znaky prečinu, nepôjde o prečin, ak je jeho závažnosť v prípade mladistvého páchatel'a malá (§ 95 odsek 2 Trestného zákona).

Prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a / Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Z hľadiska skúmania závažnosti týchto prečinov je v posudzovanom prípade stupeň závažnosti, podľa názoru súdu, nižší než malý.

Pri posudzovaní okolnosti, za ktorých bol vykonaný súd poukazuje na to, že v danom prípade nešlo iba o jednostranný verbálny útok obžalovaného voči poškodenému ale aj o následnú slovnú reakciu poškodeného na slovný útok obžalovaného. Súd nemal preukázané, že by týmto konaním obžalovaného bol hrubo narušený verejný pokoj a poriadok a ani to, že by tento konflikt výrazne znížil vážnosť osôb pozorujúcich konanie obžalovaného.

Pri posudzovaní následku, ktorý konaním obžalovaného vznikol, súd síce zistil, že konaním obžalovaného došlo aj k ujme na zdraví poškodeného, v dôsledku čoho bol hospitalizovaný 3 dni a 5 dní po úraze trpel bolesťami hlavy a bol nespôsobilý školskej dochádzky 7 pracovných dní, avšak vychádzajúc zo znaleckého posudku zranenie poškodeného malo povrchový charakter, pri ktorom nedošlo k vážnejším zraneniam. a ani to, že by tento konflikt výrazne znížil vážnosť osôb pozorujúcich konanie obžalovaného. Pokiaľ ide o osobu obvineného, tento doposiaľ súdne riešený nebol.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v obžalobe opísaný skutok vykazuje formálne znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona po objektívnej aj subjektívnej stránke, ale z hľadiska závažnosti týchto prečinov, je vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, konkrétny stupeň závažnosti nižší než malý, a preto súd postupom podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného X. B. postúpil Okresnému úradu v Nitre, odboru všeobecnej vnútornej správy, oddeleniu priestupkov, ktorý je príslušným orgánom na prejednanie zažalovaného skutku ako priestupku.

Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť do 3 pracovných dní

od jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Nitra. O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre.